

Gaunil de Maurmotiers (s. XI)

Gaunil critica l'argument ontològic (AO) amb el paral·lelisme burlesc d'una illa: si concebem "la illa més gran que es pugui pensar" (gran en el sentit d'incloure tot el que pot contenir una illa per a que sigui inmillorable: clima, aliments, bellesa, accessibilitat, etc...), aleshores la illa haurà d'existir, seguint l'AO, ja que sinó no seria la *millor* illa: li faltaria l'existència... Ara bé, tots saben que una illa així no existeix!

Resposta de Sant Anselm: Gaunil argumenta correctament en el cas d'una illa, però l'AO només és aplicable al cas de Déu; la definició inicial és de Déu, no d'una illa o de qualsevol altra cosa que sigui objecte dels nostres desitjos. La definició "allò més gran que es pot pensar", només és aplicable a Déu, no a una illa. Per tant, l'AO només funciona en el cas de Déu. I funciona.

Kant (segle XVIII)

Kant considera que l'error no està en la definició, sinó en la segona premisa: afegir l'existència a una idea, no és millorar-la o ampliar-la, sinó que és destruir-la, o en el millor dels casos, no és fer res: el motiu és que l'existència o la realitat d'una idea, la transforma en una cosa diferent, en una no-idea (una cosa material, un fenomen físic, un cos,...), i deixa de ser una idea. Si Déu, com a idea, té 100 qualitats, amb l'existència no té 101, sinó que són 100 iguals, totes elles modificades a qualitats d'un objecte, no d'una idea. (L'exemple de Kant és el d'un bitllet de 100 euros, o la moneda que sigui: no augmenta en res, si passem de pensar-lo a existir. De fet, pensat com a idea no val res, i existent en una cartera, serveix per comprar: la diferència és notable. Però la idea d'un bitllet no augmenta, si es fa real. El que passa és que podem fer regals o dinar en un restaurant, la qual cosa, amb una *idea* de bitllet, "como que no")

Resum, extret d'una font secundària a d'internet

"Aunque en siglos posteriores el argumento de San Anselmo fue abrazado por algunos grandes filósofos -Descartes, Hegel...-. un monje contemporáneo del teólogo, de nombre Gaunilo, parodió el razonamiento y mostró que servía para demostrar la existencia de cualquier cosa, incluida la "isla más grande que se puede concebir": pues también en ese caso si la isla más perfecta imaginable sólo existiera en nuestra mente, no haría honor a su definición y, siguiendo el razonamiento de San Anselmo, tendría, pues, que existir.

En su "Crítica de la Razón Pura" Kant afirmó que el argumento ontológico era un razonamiento "analítico" o *a priori*, carente de contenido empírico y basado en el error de pensar que la existencia es un atributo de la perfección. En suma, el argumento ontológico demuestra que, si existiera el ser más perfecto posible, no podría ser una mera entelequia o construcción intelectual: pero no demuestra que ese ser perfecto exista en la realidad"

<https://www.expansion.com/accesible/blogs/conthe/2008/03/19/f-2-argumentos-de-san-anselmo.html>